

som den jo ogsaa udtrykkelig „fortrinsvis“ lyder paa, til Understøttelse af Elever fra Provinserne.

Man har villet støtte Skolen med 6,000 Kr. til Anvendelse efter nærmere Regler. Det er da en selvfølgelig Sag, at det ikke er Forudsætningen for Bevillingen, at kun den Del af den maa bruges, som kan bortgives til Børn af Forældre, som i egentlig Forstand ere trængende. Thi alene det at have en Søn herinde i København i to Aar koster jo Penge, og det er derfor i Reglen noget, som ikke de mest fattige i vort Samfund kunne indlade sig paa. Forudsætningen for denne Bevilling er, at den skulde være et Bidrag til at fremme Uduyttelsen af hele den Virksomhed, som udøves paa Skolen, og fortrinsvis lempe Vilkaarene for Provinsbørn, saaledes at saa mange som muligt kunne faa Del i den udvidede Undervisning. Jeg har ikke erfaret noget om, at den ikke bruges netop med det Formaal for Øje, som man saaledes i sin Tid har sat sig.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) omtalte nogle Andragender fra Teknisk Skoleforening, som han ogsaa nævnede under Finanslovens første Behandling. Det ærede Medlem erkendte ved første Behandling selv, at jeg havde modtaget disse Andragender meget sent, og han udtalte udtrykkeligt, at hvis det ikke skulde vise sig, at de kom i Aar, vilde han ogsaa være glad ved, om de i nogen Grad kom ind paa næste Aars Finanslovsforslag. Jeg kan oplyse, at disse Andragender, der angaa meget betydelige Beløb, fremdeles ere Genstand for min velvillige Opmærksomhed og Overvejelse, og jeg haaber, at jeg vil kunne fremsætte Forslag senest paa næste Aars Finanslov for at imødekomme de Ønsker, der maatte findes berettigede.

Mortensen: Til Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 36 vil jeg gerne gøre et Par anbefalende Bemærkninger. Jeg betragter det nemlig som et Skridt i Retning af det Standpunkt, jeg var Talsmand for ved første Behandling den 24. Oktober, hvor jeg ud fra et Lægmandssynspunkt talte for at stryge dette Tilskud til Forsøgsmøllen i Askov. Jeg siger: et Lægmandssynspunkt, fordi jeg, skønt nok uddannet i et beslægtet Fag, ikke er Elektrotekniker. Den Gang jeg udtalte min Mening derom, anede jeg ikke, at der fra anerkendte Fagmænd paa dette specielle Omraade forelaa en Del Indlæg, som tog Standpunkt ganske paa samme Maade som jeg, og som ganske faldt i Traad med

mine Betragtninger. Det har jeg senere erfaret, og jeg skal tillade mig at anføre et Par Eksempler af den Art. Driftsbestyreren ved et af Københavns Elektricitetsværker, Ingeniør Oskar Engholm, har i afvigte Efteraar i et Foredrag i Roskilde udtalt sig om den betydelige Fare, der er ved, at ikke teknisk uddannede Folk, Ikke-Fagfolk, paa Askov med en ganske kort Uddannelse paa 2—3 Maaneder blive oplærte til at være landlige Elektrikere, og at saadanne Folk uden mere indgaaende Uddannelse optræde omkring paa Landet som Installatører af Elektricitetsværker. Den ene uheldige Side derved er, at de ved billigt og slet Arbejde konkurrere med Folk, der have en mere grundig Uddannelse, og som forstaa deres Ting, og derved virke demoraliserende paa dem ved at animere dem til ved Konkurrencen at komme paa Siden af de andre, hvad de i Virkeligheden ikke kunne, naar de skulle levere godt og solidt Arbejde, men det medfører ogsaa en Fare for, at de Anlæg, som de oprette, baade med Hensyn til Skade og Brandfare kunne være ret farlige.

Ingeniøren udtaler altsaa, at den uuligelige Konkurrence virker demoraliserende paa Installatørerne, der for at vinde med i Kapløbet fristes til at lave lige saa slet Arbejde som la Cours Folk. Det er et Forhold ikke uden Betydning. Det var ikke det, jeg udtalte som et Angreb paa Virksomheden i Askov, men det er noget, som gaar parallelt med de Anker, jeg anførte derimod. Det er ikke uden Betydning, at en virkelig Fagmand udtaler sig herom, men den Side af Sagen havde jeg ikke tænkt paa, da jeg talte. Det, jeg ved første Behandling væsentlig hævdede, er, at der ikke er kommet noget ud af la Cours Eksperimenter, at han ikke har frembragt noget, der kan skaffe Ækvivalent for de 153,000 Kr., som Staten har ofret paa hans Virksomhed. Naar der er ofret et saa stort Beløb paa en saadan Virksomhed, og den ikke har givet større praktisk Udbytte, forekommer det mig urigtigt at bevilge et større Beløb, løbende paa nogle Aar, til Fortsættelse af denne Virksomhed.

Der er nu gaaet omtrent 3 Maaneder, siden jeg udtalte dette, og jeg har i den Tid haft min Opmærksomhed henvendt paa, om der skulde fremkomme noget, som afkræftede de Udtalelser, jeg den Gang fremkom med. Der er ikke kommet mig noget for Øje eller Øre, der har afkræftet de Ting, jeg har sagt, jeg har intet fundet, og følgelig maa jeg have Lov